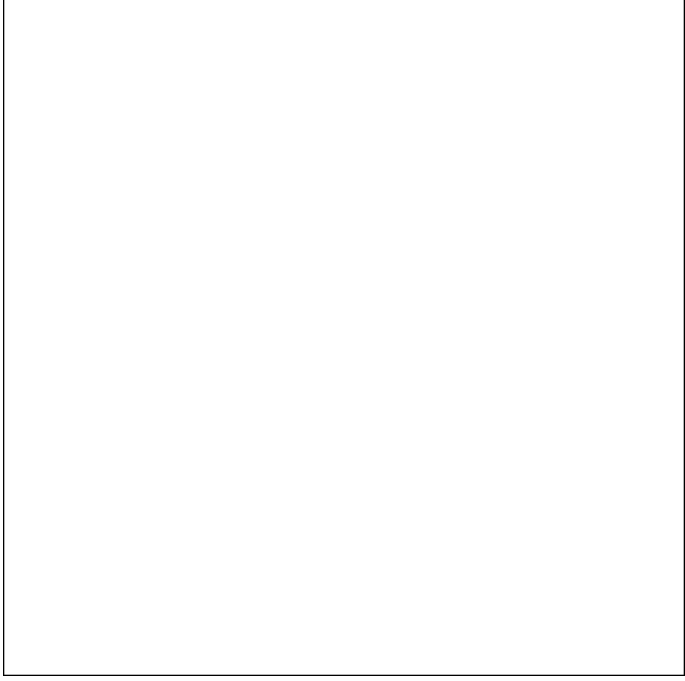

Hvorfor flodhester ikke har hår

har hår

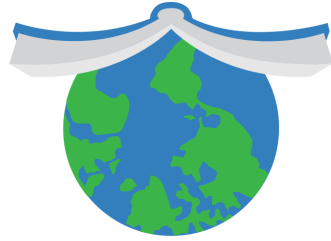
 Basilio Gimio, David Ker

Carol Liddiment

 Espen Stranger-Johannessen

2

 norsk

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Hvorfor flodhester ikke har hår

 Basilio Gimio, David Ker

Carol Liddiment

 Espen Stranger-Johannessen

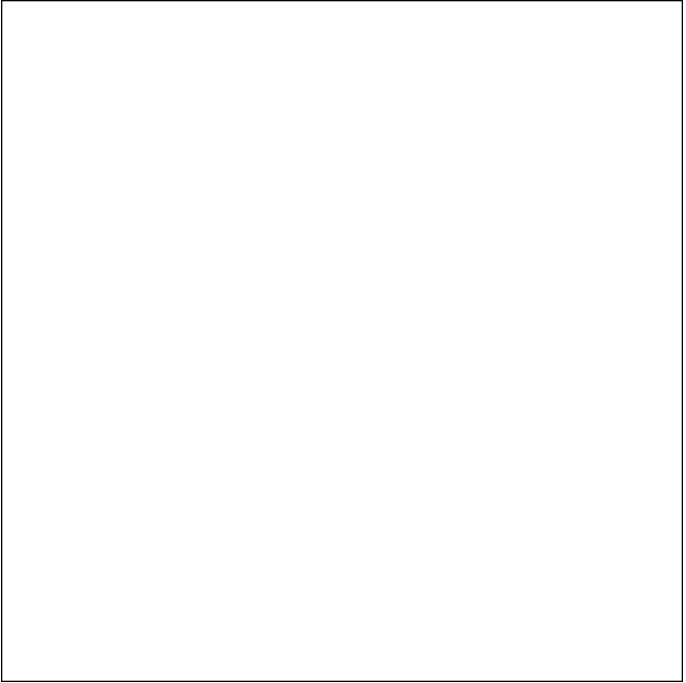
This work is licensed under a Creative Commons Attribution 3.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

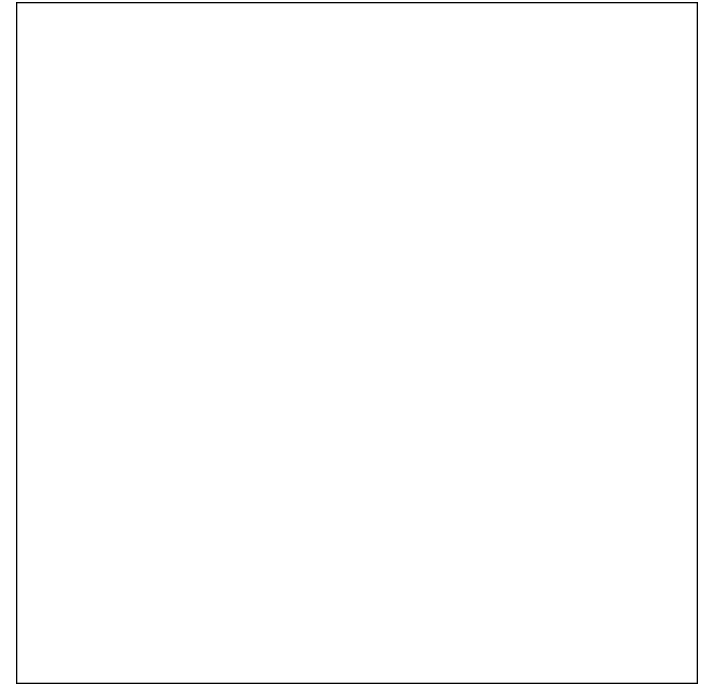
En dag gikk Kanin langs
elvbredden.

Flodhest var der også. Hun gikk
en tur og spiste litt fint grønt
gress.

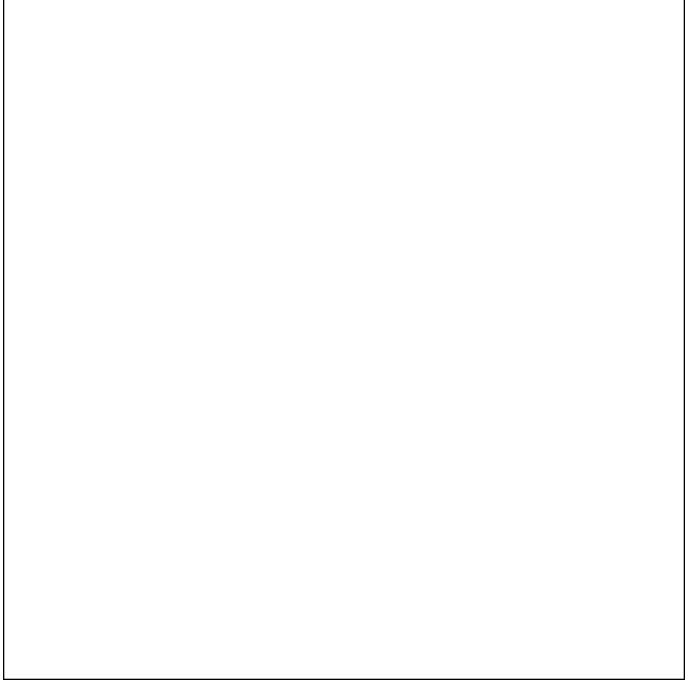

Flodhest så seg ikke for, så hun var uheldig og tråkket på foten til Kanin. Kanin skrek og begynte å rope til Flodhest: «Hei, Flodhest! Ser du ikke at du trækker på foten min?»

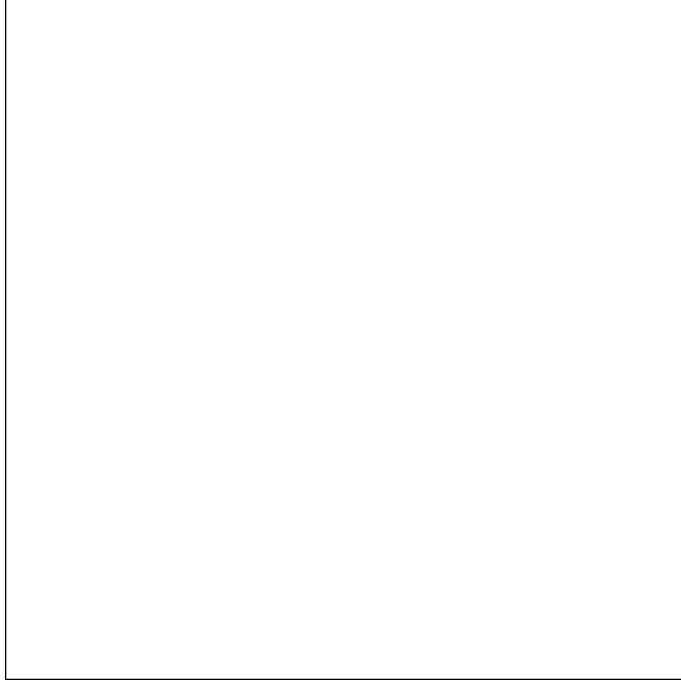

Kanin var glad for at håret til Flodhest brant. Og den dag i dag, av frykt for ilden, går ikke flodhesten langt fra vannet.

Flodhest ba om unnskyldning
 til kanin: «Jeg er lei meg,
 vennen min, jeg så deg ikke.
 Vær så snill å tilgi meg!» Men
 kanin ville ikke høre, og han
 ropte til Flodhest: «Du gjorde
 det med vilje! En dag kommer
 du til å få sei Dette kommer til
 å straffe seg!»

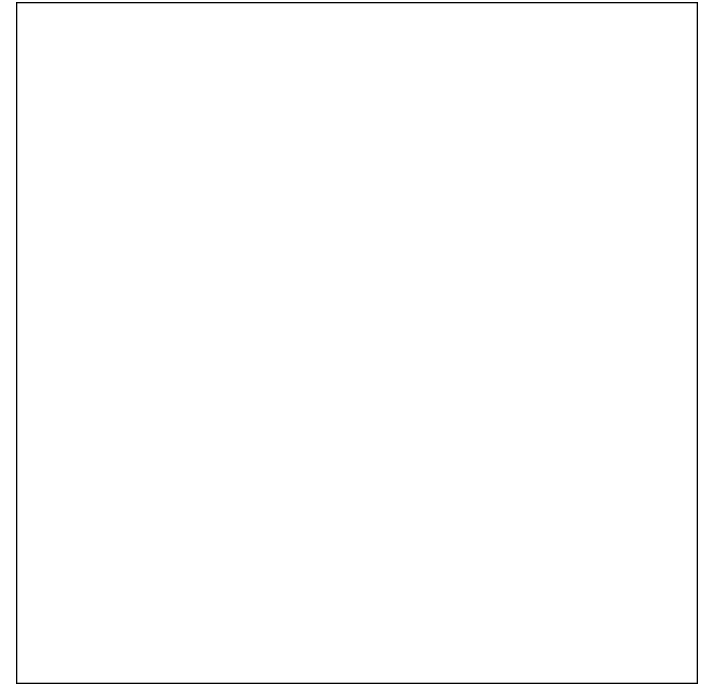

Flodhest begynte å gråte og
 løp mot vannet. Alt håret
 hennes brant opp i ilden.
 Flodhest gråt: «Håret mitt har
 brent opp i ilden! Du brente alt
 håret mitt! Håret mitt er borte!
 Det vakre, vakre håret mitt!»

Da dro Kanin for å finne Ild, og han sa: «Dra og brenn Flodhest når hun kommer ut av vannet for å spise gress. Hun tråkket på meg!» Ild svarte: «Ikke noe problem, Kanin, vennen min. Jeg skal gjøre akkurat det du ba meg om.»

Senere spiste Flodhest gress langt fra elvebredden da det plutselig sa «svijs!» Ild ble til flammer. Flammene begynte å brenne håret til Flodhest.